

32001L0051

10.7.2001

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 187/45

SMERNICA RADY 2001/51/ES

z 28. júna 2001,

ktorou sa dopĺňajú ustanovenia článku 26 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej článok 61 písm. a) a 63 odsek 3 písm. b),

so zreteľom na podnet Francúzskej republiky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Aby bolo možné účinne bojovať s nezákonným prisťahovalectvom, je nevyhnutné, aby všetky členské štáty zaviedli ustanovenia stanovujúce povinnosti dopravcov prepravujúcich cudzích štátnych príslušníkov na územie členských štátov. Okrem toho na zabezpečenie vyššej efektívnosti tohto cieľa majú byť v maximálnom možnom rozsahu harmonizované finančné postihy, ktoré sú v súčasnosti stanovené členskými štátmi pre prípady, keď si dopravcovia nespĺnia svoje povinnosti týkajúce sa kontroly, berúc do úvahy rozdiely v právnych systémoch a praktikách medzi členskými štátmi.
- (2) Toto opatrenie patrí medzi všeobecné ustanovenia zamerané na obmedzenie migračných tokov a boj proti nezákonnému prisťahovalectvu.
- (3) Uplatňovanie tejto smernice je bez dotknutia záväzkov vyplývajúcich zo Ženevského dohovoru o právnom postavení utečencov z 28. júla 1951 v platnom znení Newyorského protokolu z 31. januára 1967.
- (4) Sloboda členských štátov zachovať si alebo zaviesť dodatočné opatrenia, prípadne postihy na dopravcov, bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú uvedené v tejto smernici, nemá byť ovplyvnená.
- (5) Členské štáty majú zabezpečiť, aby v rámci ľubovoľného konania začatého proti dopravcom, ktoré môže mať za následok postihy, mohlo byť efektívne uplatnené právo na obhajobu a právo na odvolanie sa proti takýmto rozhodnutiam.
- (6) Táto smernica je založená na schengenskom *acquis* v súlade s protokolom, ktorý ho integruje do rámca Európskej únie, ako je to stanovené v prílohe A rozhodnutia Rady 1999/435/ES z 20. mája 1999 o určení schengenského *acquis* na účely stanovenia právneho základu

pre všetky ustanovenia alebo rozhodnutia, ktoré tvoria toto *acquis*, v súlade s ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o Európskej únii ⁽³⁾.

- (7) V súlade s článkom 3 protokolu o stanovisku Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva oznámilo Spojené kráľovstvo listom z 25. októbra 2000 svoje prianie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.
- (8) Podľa článku 1 horeuvedeného protokolu sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice. V dôsledku toho a bez dotknutia článku 4 horeuvedeného protokolu sa ustanovenia tejto smernice neuplatňujú na Írsko.
- (9) V súlade s článkami 1 a 2 protokolu o stanovisku Dánska pripojenému k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice a preto ňou nie je viazané, ani nepodlieha jej uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že cieľom tohto dokumentu je stavať na schengenskom *acquis* podľa ustanovení hlavy IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, v súlade s článkom 5 horeuvedeného protokolu, Dánsko sa v priebehu obdobia 6 mesiacov po prijatí tejto smernice Radou rozhodne, či ju bude uplatňovať v rámci svojho vnútroštátneho právneho predpisu.
- (10) Pokiaľ ide o Islandskú republiku a Nórske kráľovstvo, predstavuje táto smernica rozvoj schengenského *acquis* v zmysle dohody uzatvorenej dňa 18. mája 1999 medzi Radou Európskej únie a týmito dvomi štátmi, týkajúcej sa ich pridruženía k vykonávaniu, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis* ⁽⁴⁾,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Cieľom tejto smernice je doplniť ustanovenia článku 26 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985, podpísaného v Schengene dňa 19. júna 1990 ⁽⁵⁾ (ďalej označovaný ako „Schengenský dohovor“) a definovať niektoré podmienky týkajúce sa jej uplatňovania.⁽¹⁾ Ú. v. ES C 269, 20.9.2000, s. 8.⁽²⁾ Stanovisko doručené dňa 13. marca 2001 (ešte neuverejnené v úradnom vestníku).⁽³⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 1.⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 3.⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 1.

Článok 2

Členské štáty podniknú potrebné kroky na zabezpečenie toho, aby povinnosť dopravcov vrátiť štátnych príslušníkov tretích krajín stanovená v ustanoveniach článku 26 odsek 1 bod a) Schengenského dohovoru rovnako platila aj v prípade, že v rámci tranzitu bude odmietnutý vstup štátnemu príslušníkovi tretej krajiny z dôvodu, že:

- a) mu dopravca, ktorý ho mal odviezť do jeho krajiny určenia, odmieta nástup do vozidla;
- b) alebo mu orgány štátu určenia odmietli vstup a poslali ho naspäť do členského štátu, cez ktorý prechádzal.

Článok 3

Členské štáty podniknú potrebné kroky, aby donútili dopravcov, ktorí nie sú schopní uskutočniť návrat štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol odmietnutý vstup, nájsť urýchlene prostriedky pokračujúcej dopravy a nieť ich náklady, alebo ak bezprostredná pokračujúca doprava nie je možná, prevziať zodpovednosť za náklady na pobyt a návrat príslušného štátneho príslušníka tretej krajiny.

Článok 4

1. Členské štáty podniknú potrebné kroky na zabezpečenie toho, aby postihy použiteľné na dopravcov podľa ustanovení článku 26 odsek 2 a 3 Schengenského dohovoru boli odradzujúce, účinné a primerané, a aby:

- a) buď maximálna čiastka použiteľných finančných pokút nebola nižšia než 5 000 EUR alebo ekvivalent v národnej mene pri výmennom kurze uverejnenom v úradnom vestníku dňa 10. augusta 2001 za každú prepravovanú osobu; alebo
- b) minimálna čiastka týchto pokút nebola menšia než 3 000 EUR alebo ekvivalent v národnej mene pri výmennom kurze uverejnenom v úradnom vestníku dňa 10. augusta 2001 za každú prepravovanú osobu; alebo
- c) maximálna čiastka pokuty uloženej vo forme paušálnej sumy za každé porušenie nebola menšia než 500 000 EUR alebo ekvivalent v národnej mene pri výmennom kurze uverejnenom v úradnom vestníku dňa 10. augusta 2001, bez ohľadu na počet prepravovaných osôb.

2. Odsek 1 sa nedotýka záväzkov členských štátov v prípadoch, ak štátny príslušník tretej krajiny požaduje medzinárodnú ochranu.

Článok 5

Táto smernica nebude členským štátom brániť v prijatí alebo zachovaní, pokiaľ ide o dopravcov, ktorí nedodržia záväzky vyplývajúce z ustanovení článku 26 ods. 2 a 3 Schengenského dohovoru a článku 2 tejto smernice, iných opatrení zahrňujúcich postihy iného druhu, ako je napr. odstavenie, zadržanie, zabavenie dopravných prostriedkov, prípadne dočasného pozastavenia alebo odobratia prevádzkovej licencie.

Článok 6

Členské štáty zabezpečia, aby v ich zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach bolo stanovené, že dopravcovia, proti ktorým bolo začaté konanie s cieľom uložiť postihy, majú platné právo na obhajobu a na odvolanie sa.

Článok 7

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 11. februára 2003. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 8

Táto smernica nadobúda účinnosť 30 dní po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Článok 9

Táto smernica je adresovaná členským štátom v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

V Luxemburgu 28. júna 2001

Za Radu

predseda

B. ROSENGREN